

HISTORIEN OM

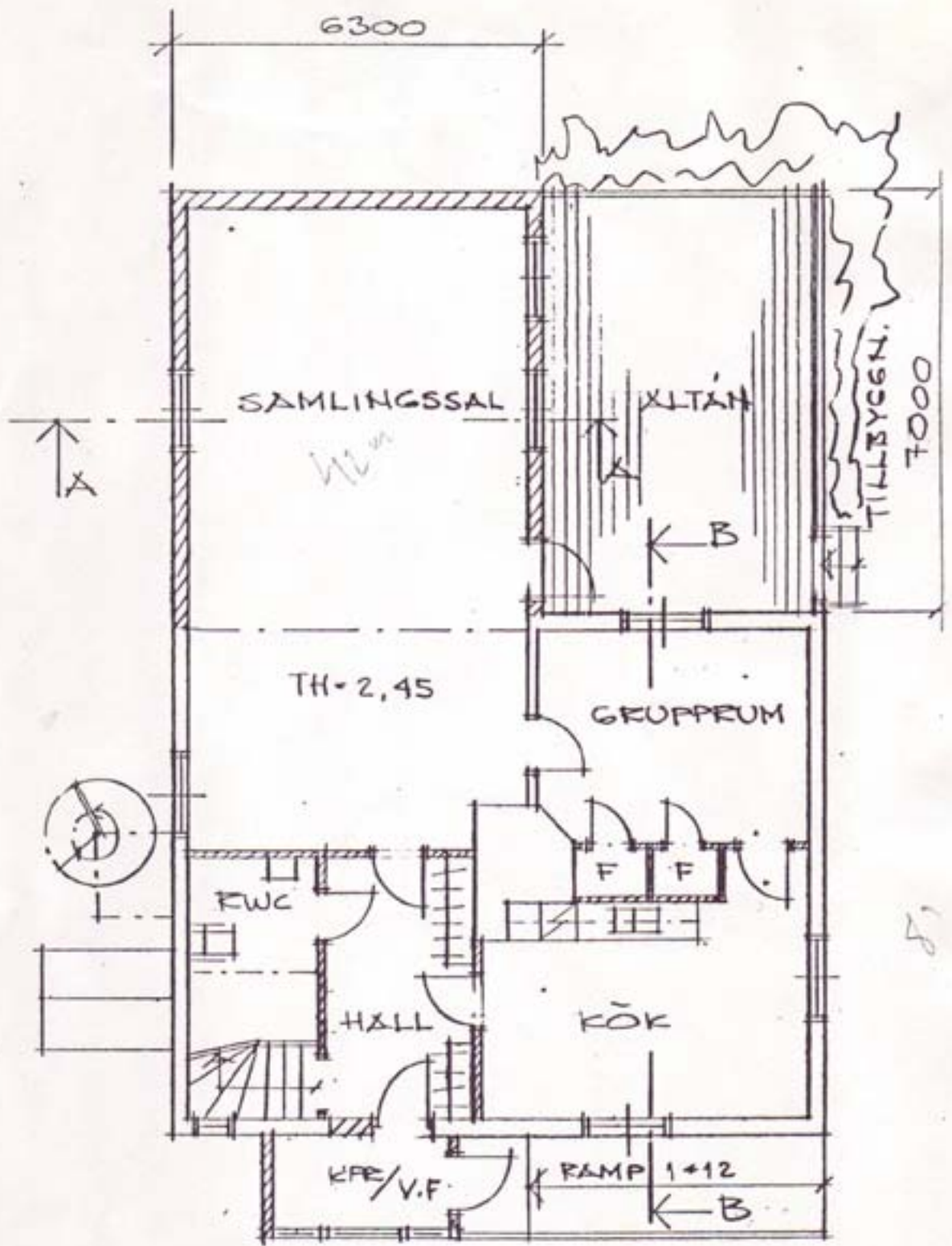
HUR

ROMFARTUNA

FÖRSAMLINGSHEM,

"KLOCKARGÅRDEN"

KOM TILL

BOTTENPLAN

Husvill församling med händiga herrar

Först hade de många hus men få barn i Romfartuna.

Sen kom det en massa barn och då fanns det inget utrymme.

Därför bygger församlingen i sommar på frivilligt vis ett församlingshem alldeles invid kyrkan.

AV KERSTIN ELWORTH

Lantbrukare Pelle Råms i Romfartuna, som ligger mellan Västerås och Sala, har minst 50 arbetsvilliga församlingsbor på sin lista nu. Ett arbetsgång för varje helg sedan april.

– Det har spritt sig som ringar på vattnet, berättar han. "Jag har hört att ni håller på och bygga", kan det ringa någon och säga. "Får jag vara med?"

Det började alltså i slutet av 1980-talet. Befolkningen ökade långsamt för första gången på många år.

– Folk med jobb i Västerås byggde villor i Romfartuna och flyttade hit, berättar Lasse Lithammer. Samtidigt kom babyboomen!

"LÄGET VAR AKUT"

Vid årsskiftet 1974-75 hade församlingen 633 invånare, i dag är de över 1000. Skolan som var nedläggningshotad började fyllas igen med sådan fart att församlingen, som hade ett avtal med kommunen om att få hyra ledigt skolutrymme, inte längre fick plats.

– Läget började bli akut, särskilt för barnverksamheten, berättar Sven Blomdahl, kyrkvård och ledamot i kyrkorådet. Men det dröjde innan någon tog tag i problemet.

Man talade om att bygga ett nytt hus men kom snart på att det blev för dyrt. Så visade det sig att gamla kyrkvaktmästare-

bostaden, "klockarbolet" kallat, skulle bli tomt. Kanske det kunde bli ett församlingshem?

– Vi frågade den kyrkliga samfälligheten i Västerås om de kunde hjälpa till men de verkade inte att tro på idén, berättar Pelle Råms. Vi är en så liten församling att vi hamnar långt ned på listan.

– Då sa vi att om vi samlar in 100 000 kronor själva – hjälper ni oss då? Jo, sa de, i så fall skulle de anslå 200 000.

BÖSSOR OCH JIPPON

– De tänkte att de där pengarna får de aldrig ihop, skrattar Jan Jörgensen, som är mekaniker. Det körde vi allt upp dem på!

Så började insamlingen. En barometer inne i kyrkan visade resultatet vecka för vecka. En dag var målet nått: 100 000 kronor hade samlats in med hjälp av bössor och jippon och föreningar och sponsorer. Samfälligheten höll sitt löfte och har sedan dess stöttat helhjärtat.

Först tänkte man ta hjälp av ALU-arbetare men nya regler låg i vägen. I stället beslöt församlingen att försöka bygga med frivilliga insatser. Alla intresserade samlades och delade upp sig i planeringsgrupper.

Prästen Jerker Alsterlund fick närapå magår av de olika sorters byggnadslov han måste ansöka om hos kommunen och riksantikvarieämbetet och allt vad det var.

– Vi kände att ska det bli något församlingshem så måste vi göra det själva, säger han. Det är roligt att få visa dem i stan vilket engagemang man känner för bygget här på landet. Jag är säker på att det kommer att finnas kvar när allt är färdigt.

FILAR OCH SLIPAR

Den är lördagsförmiddag. Byggarbetslaget har just stärkt sig med kaffe inne i Romfartuna kyrka där det pågår vägkyrka. Det är så vackert där inne! Maria Johansson och Anna

Pontelius har blandat ängsblommor med trädgårdsblommor och satt i kärll och krukor.

Nu blir det full fart på bygget! Nja, inte riktigt. Det är lördag. Grabbarna tar det lite lugnt, pratar och skojar. I dag ska gamla fönster återanvändas och passas in i nya gluggar på vaktmästarebostadens nya utbyggnad.

Mats Strandman är bas och han filar och slipar och slår in kilar för att få puzzelbiten att passa – de andra assisterar. Kommenterar mumlande: "en sån där plastkil med hakar, kanske", "fram med hyveln", här får vi sätta list i stället".

Mats Strandman är en av snickarna. Andra avlöser, berättar Inger Råms.

– Lasse i Julpa, Mungapojkarna, Hasse Pettersson och Ola Ekström. Det bor många duktiga hantverkare i bygden. Det är därför det går så här bra.

ENSAMMA HUSTRUR

Hon och andra kvinnor bakar bröd och fryser in till arbetslaget. Hustrurna har fått tillbringa många lördagar och söndagar ensamma – särskilt för småbarnsmammorna blir det förstids en extra arbetsbörda i hemmet när männen är på bygget.

– Skönt att få smita iväg en stund, skojar Jan Jörgensen.

Men en stund seare berättar han lite mer allvarligt att hans fru Susanne är ledare i kyrkans barnsällskap och att hon brukar uppmana sin man: "Nu är det du som går till bygget och gör din insats!"

– Man lär sig så mycket också, funderar Lasse Lithammer som är specialpedagog och som säger att han mest tjänstgör som hantlangare. Det här kunde ju bli en kurs: "Bygg ditt eget församlingshem!"

Men vad säger facket? Ingenting. För några år sedan skulle de frivilliga insatserna kanske ha väckt protester, tror arbetslaget men inte i dag.

– Det finns kanske de som tar illa upp fast de säger ingenting, tillägger Ola Pettersson, som är målare.

Det verkar ju som om allt flutit väldigt bra. Vad är det mest bekymmersamma i dag?

– Det enda är att vi inte vet när det kan bli färdigt, svarar Pelle Råms. Jerker har väl sina funderingar om att det ska bli klart i höst men jag undrar.

SPIKAR I KOLLEKTHAVEN

Det är mest på helgerna som arbetslagen varit i gång. På söndagarna har man gjort paus under högmässan och deltagit.

– Det har hänt att det legat spikar i kollektiven, berättar Jerker Alsterlund som tagit med dem i redovisningen.

Annars tillhör väl inte flertalet av byggarna de flitigaste gudstjänstbesökarna. De ställer upp för att Romfartuna ska få en samlingshall så att deras barn ska slippa åka iväg ända till Skultuna när de deltar i ungdomsverksamheter. Och för att det är roligt att samlas kring ett gemensamt mål.

– De flesta här i trakten går väl inte så mycket i kyrkan men de känner för den, säger kyrkvården Sven Blomdahl som just ska cykla hem efter sitt pass i vägkyrkan. ■

KYRKANS
TIDNING

3/8 - 95

Dags för lördagspasset! Från vänster syns överfixaren Pelle Råms med sonen Ola, snickaren Mats Strandman, målaren Ola Pettersson, Paul Karlsson, Lars Jörgensen och elektriker Lars Holmberg med sin hantlangare hustru Elisabeth.

FÖRSAMLINGSHEM I ROMFARTUNA?

Klarar vi församlingsbor av att bygga ett församlingshem i Romfartuna?

Bakgrunden till förslaget om ett eget församlingshem i socknen är att det bara blir fler och fler barn i Romfartuna. Skolan är redan utnyttjad till bristningsgränsen, och vi vet att det bara kommer fler barn som ska börja lekas och grundskola. Under de två till tre kommande åren ökar bara antalet barn för att sedan hålla sig konstant i ytterligare några år. Detta gör att all annan verksamhet som förläggs i skolan; kyrkans barntimmar, syförening, öppna förskolan m m inte självklart kan nyttja skolans lokaler i framtiden.

Skolan är redan mer än full.

Därför finns det anledning till att tänka över lokalproblemen inför framtiden.

Kommunen har inga pengar till extra resurser, ex vis tillfälliga undervisningsbaracker och kyrkliga samfälligheten har också svängremsdagar. Så vill vi göra någonting för bygden så måste vi göra det själva. Vi skulle behöva ett litet hus på ca 80 kvadratmeter, varav 50 kvadrat samlings/undervisningssal, toalett, pentry samt ett mindre rum.

Vi har tillgång till hjälp från Kyrkans fastighetsförvaltning med tillstånd, offerter, installation av el och vatten. Grunden för byggnaden anlägger vi själva på ideell basis (det finns många händiga människor i socknen). Om vi lyckas samla in ca 100 000 kr kan vi köpa ett förfabricerat men omonterat litet hus, enligt fastighetsförvaltningen. Sedan tillkommer målning, ihopsättning, tapetsering m m. Detta sker genom frivilliga arbetsinsatser, eller genom ALU-projektanställda som avlönas genom försäkringskassan.

ALLTSÅ, TILL EN KOSTNAD AV DRYGT 100 KR PER INNEVÅNARE skulle vi kunna täcka de kostnader som krävs. Sedan behövs också frivillighet och engagemang, men det tycker jag mig märka att det finns. Det här är absolut inget enmansprojekt.

Med en extra samlingslokal i socknen skulle kyrkan kunna erbjuda även andra föreningar en mötesplats, och kanske kan vi på något sätt hjälpa skola/förskola, våra egna barn när åtstramningarna inom kommunen fortsätter. (I Haraker lånar redan skolan kyrkans prästgård som skolbespisning.) På ett sånt här litet ställe som Romfartuna hjälper vi ju oss själva när vi hjälper och underlättar för varann.

Var ska då församlingsgården ligga? Det vettigaste förslaget vore att korta av prästrädgården lite grand, avdela med en häck och ställa ett församlingshem på det som redan är kyrkans mark, med en entre som vätter ut mot allmäningen mellan prästgården och nedre kyrkogården. Då har vi nära till skola och kyrka och parkering och byggnaden behöver inte synas så mycket bland de lummiga träden i prästrädgården.

Kyrkorådet har redan tagit beslut att försöka förverkliga detta projekt och insamlingar har börjat så smått.

Till sist så vill jag bara säga att ett sådant här projekt som bygger på frivillighet och delaktighet ofta är något som kan få både bygd och bygdegemenskapen att blomstra.

FOTO: ULF RIGNER

Mats Strandman borrar hål för pluggar i de nya fönsterbågarna som ska rymma de gamla fönstren. Pelle Råms assisterar.

Andlig kraft. Jerker Aisterlund, präst i Romfartuna, svingar släggan och får assistens av Pelle Råms. Väggen slås bort mellan den gamla vaktmästarbostaden och nybygget.

FOTO: ULF RIGNER

Gunnar Johansson, som varit kyrkvaktmästare och bott i det blivande församlingshemmet i 17 år, brukar servera kaffe åt byggjobbarna. Inger Råms bakar bullar som hon bjuder på.

Storbrand i natt

Församlingshemmet vid Romfartuna kyrka förstört

'Byggnaden övertänd'

■ En våldsamt brand utbröt vid midnatt på söndagskvällen i församlingshemmet vid Romfartuna kyrka norr om Västerås.

När brandkåren kom till platsen var träbyggnaden, som ligger intill kyrkan, helt övertänd.

Styrkor från Västerås och

Tillberga drogs samman för att släcka branden. Brandmännen fick koncentrera insatserna på att förhindra att branden spred sig till intillig-

gande byggnader.

Enligt brandkåren fanns inga personer i församlingshemmet när branden utbröt. Själva kyrkan var inte heller

hotad. Några uppgifter om hur branden startade och andra detaljer om förloppet var vid pressläggningen inte kända. □

VLT 7/8 - 95

Barnen känner sorg

Pyroman låg bakom branden i Romfartuna
Många timmars ideellt arbete till spillo

■ Storbranden som ödelade det nybyggda församlingshemmet vid Romfartuna kyrka, norr om Västerås, var anlagd. Men av vem är fortfarande oklart.

Den intressantaste vittnes-

uppgiften gäller en personbil som sågs på grusplanen utanför kyrkan och församlingshemmet strax efter det att branden brutit ut. Bilen körde då iväg ifrån platsen.

- Vi är angelägna att få veta

mer om detta, sade kriminalinspektör Kjell Bäckelin som undersökte brandplatsen i går.

En del del Romfartunabor hade samlats vid den askhög som är det enda som återstår av församlingshemmet. Församlingsborna hade själva samlat pengar till bygget samt arbetat med det ideellt. Byggnaden var så gott som klar och skulle ha tagits i bruk om någon månad.

- Ett 50-tal personer har varit här på kvällar och helger. Det här är mycket tråkigt. Det var inte vilken byggnad som helst utan en symbol för bygden, säger prästen Jerker Alsterlund.

Sidan 13, del 1

Barnen drabbas. Församlingshemmet skulle ha använts till kyrkans barnrum, syföreningen och till andra engagerade i Romfartuna.

VLT 8/8 - 95

Men någon förvandlade allt ideellt arbete till en askhög.

Foto: TONY PERSSON

Branden var anlagd

Allt arbete förgäves. Församlingshemmet som Romfartunaborna har byggt för delvis egna pengar och med egen arbetskraft skulle ha tagits i bruk om någon månad. Natten till i går brändes det ned och förstämningen i församlingen är stor. Foto: ALF PERGEMAN

VLT 8/8 - 95

Församlingshemmet i Romfartuna hade byggts av byborna själva och skulle invigas om en månad

Det råder stor förståelse i Romfartuna. Det nya församlingshemmet vid kyrkan, byggt med bybornas gemensamma krafter och pengar, hann aldrig tas i bruk. Natten till i går brann hela byggnaden ned. Och det värsta av allt - branden var med all säkerhet anlagd.

Den mest intressanta uppgiften som polisen har att gå efter är en bil som sågs lämna platsen när branden hade brutit ut.

- Det här är mycket tråkigt. Det var inte vilken byggnad som helst, utan en symbol för bygden, säger en av de drivande bakom bygget, Romfartunas präst Jerker Alsterlund.

I går förmiddag gick han runt i askhögarna.

Församlingshemmet var planerat att tas i bruk om en månad. De nya lokalerna skulle ha blivit samlingsplatsen för kyrkans barnverksamhet, syföreningen, arbetskretsen, kyrkorådet och kyrko- och barnkören.

- Församlingsborna har byggt allt själva. Säkert ett 50-tal personer har varit här på kvällar och helger, säger en bedrövad Jerker Alsterlund.

- Det här är hemskt. Ingen av oss begriper hur det här har hänt. Vi har inte haft några konflikter, utan det har varit en enorm uppslutning.

Overtänt när brandkåren kom

Branden upptäcktes strax före midnatt. En långtradarchaufför som körde på riksväg 67 mellan Sala och Västerås såg lågor vid kyrkan.

Flera av dem som bor i närheten, bland andra prästen, tog sig till det eldhärjade församlingshemmet. Och väntan på brandkåren kändes oändligt lång.

När brandkåren från Västerås och Tillberga kom till Romfartuna efter 20 minuter var byggnaden overtänt. Det blåste och brandmännen fick koncentrera sig på att förhindra att branden spred sig till byggnaderna intill. Romfartuna kyrka var aldrig hotad, men de höga träden alldeles intill fick sina blad svedda av de höga lågorna.

En bil körde bort när det brann

I går förmiddag började Västeråspolisens tekniska undersökning och en första genomgång visade inga tecken på en naturlig förklaring till

kopplad. Lokalen var helt tom och det enda som återstod var att lägga golv, tapetsera och måla.

- Det är för sorgligt, säger Bror Petersson, lantbrukare på Öster Munga.

Han är en av dem som har tillbringat mycket tid på bygget och haft på sin lott att skaffa fram material.

- Jag har varit här till och från sedan vi började i april.

Kyrkan har tidigare haft sin verksamhet i den intilliggande skolan, men i takt med att det har blivit allt fler barn i Romfartuna har skolan behövt nyttja sina egna lokaler. Därför föddes tanken på ett nytt och eget församlingshem.

Vaktmästarbostaden köptes in, men för att få större lokaler bestämde Romfartunaborna att den skulle byggas till med 60 kvadratmeter samt en altan.

950 personer samlade in 100 000 kr

Västerås kyrkliga samfällighet bidrog med 200 000 kronor, och församlingsborna lyckades samla in ytterligare 100 000 kronor. En imponerande summa med tanke på att det inte bor fler än 950 personer i församlingen.

Dessutom bestämde sig Romfartunaborna för att bygga själva.

Att bestörtningen är stor är därför inte så underligt.

- Det här är det enda som finns kvar, som en bedrövad stämman sade när den stora buntan med fotografier togs fram vid brandplatsen igår. Foton som visar en stor mängd människor i full färd med att bygga sitt hus.

Vad som kommer att hända nu är osäkert. Byggnaden var försäkrad och klart är att Romfartunaborna ersätts med en ny. Men troligtvis inte på ideell väg.

Ett provisorium som diskuterades i går var att placera en barack i kyrkbyn så att i varje fall barnverksamheten kan sätta igång som planerat.

'Det måste ordna sig'

■ - Nu måste vi gå vidare.

Det var de 100 personer som träffades i Romfartuna skola på måndagskvällen för att prata igenom branden i församlingshemmet överens om.

Söndagskvällens brand har naturligtvis rört upp känslorna i bygden.

- Därför var det viktigt att träffas och gå igenom vad som hände och titta på hur vi nu kan arbeta vidare, säger prästen i Romfartuna, Jerker Alsterlund.

Med på mötet fanns Hans Larsson från kyrkans fastighetsnämnd och Lars-Åke Augustsson, chef för kyrksamfällighetens fastigheter. De berättade om hur kyrkans samfällighet i Västerås kan ställa upp.

På mötet kom det också fram att kyrkans fastighetsförvaltning och försäkringsbolaget Ansvär är överens om att en barack ska sättas upp och tillfälligt användas som församlingshem.

plats och den lär få vara kvar under hela läsåret, tror Jerker Alsterlund.

Innan ett eventuellt nybygge kan komma igång måste Västerås stad ge ett nytt bygglov. Dessutom väntar en ny dust med riksantikvarieämbetet då hela kyrkan i Romfartuna är K-märkt.

- Men det måste ordna sig, säger Jerker Alsterlund.

Han var på måndagskvällen fortfarande chockad över de omskakande upplevelsorna, även om han hade lugnat ner sig lite grann.

- Jag stärktes mycket av att känna stödet från alla som ställde upp på mötet och som nu är fast övertygade om att församlingshemmet ska byggas upp igen. Det finns en kraft hos oss alla att gå vidare.

Till mötet hade biskopen i Västerås stift, Claes-Bertil Ytterberg, sänt en hälsning med anledning av branden.

EJÖRN ASPLIND

Bara skorstenen kvar. Prästen Jerker Alsterlund och lantbrukaren Bror Petersson till dem som har lagt ned mycken själ och mycket arbete i bygget av församlingshemmet som ses mer som en symbol för bygden än som vilket bygge som helst.

EVA ANDERSSON
Tel: 19 92 77

VLT 8/8 - 95

Nybyggt församlingshem brann ner

Polisen misstänker pyromaner bakom branden i Romfartuna

En storbrand har ödelagt det nybyggda församlingshemmet i Romfartuna.

Förstämningen är stor i det lilla västmanländska samhället där många frivilliga gemensamt satsat kraft och pengar för att få en kyrklig samlingspunkt.

AV GUDRUN RÄSSJÖ

– Det är så förkrossande, säger Inger Råms, en av byborna. Här har vi samlat in pengar, jobbat hårt och satt vår prägel på huset och så går någon och tuttar på. Atminstone arbetar polisen efter den teorin.

– Det började brinna i den absolut tomma nybyggnationen, där ingen el var inkopplad, berättar komminister Jerker Alsterlund. Polisen säger att det inte finns någonting som tyder på att branden har en naturlig orsak.

Strax före tolvslaget, natten till förra måndagen upptäcktes branden. När Jerker Alsterlund tjugo minuter senare kom till platsen var hela tillbyggnaden övertänd och elden hade spritt sig till den gamla byggnaden, som ursprungligen varit kyrkvaktmästarbostad men nu var kärnan i det nya församlings-

hemmet.

– Jag blev arg, besviken och bestört när jag såg hur allt vi hade gjort tillsammans hade gått upp i rök, berättar han.

Ett femtiotal bybor har under sommaren satsat helger och kvällar för att få ett nytt församlingshem och så sent som i förra numret av Kyrkans Tidning berättade vi om arbetet. Befolkningen i Romfartuna utanför Västerås har ökat under senare år och församlingen har stort behov av nya lokaler för verksamheten.

BARA ASKA KVAR

Men man har inte haft råd att bygga nytt utan bestämde sig för att låta den gamla kyrkvaktmästarbostaden expandera och använda den till samlingslokaler. Församlingsborna har samlat in 100 000 kronor och Västerås kyrkliga samfällighet har bidragit med 200 000 kronor.

Om en månad skulle byggnaden invigas. Men så blir det inte. På platsen strax invid kyrkan finns bara aska, svartbrända brädor och en ensam murstock kvar.

Jerker Alsterlund minns allt engagemang och all kraft som byborna lagt ner och när Kyr-

kans Tidning talar med honom två dagar efter branden berättar han att om sorgen i bygden.

– Människor är dova och bestörta, arga och ledsna. En del säger att de har svårt att få någonting gjort.

INTE SAMMA KÄNSLA

Visst var församlingshemmet försäkrat och några politiker från Västerås kyrkliga samfällighet har uttalat sig positiva till eventuella byggbidrag.

Om ett halvår, ett år kan nya lokaler stå klara. Fram till dess får barnverksamhet, syförening, kör, arbetskreis och annan verksamhet härbärgera i baracker.

Men ett nytt församlingshem blir aldrig detsamma som det som brann upp. Det blir svårt att

få samma känsla för en byggnad man aldrig slagit en spik i eller målat en plank på.

*

till vår duktiga och trevliga präst, Jerker Alsterlund, som kämpar vidare för ett församlingshem sedan det nästan färdiga brunnit ner. Beundrande och tacksamma församlingsbor

*

VLT
20/8 - 95

I förra numret av Kyrkans Tidning berättade vi om församlingen i Romfartuna som byggt upp sitt församlingshem med frivilliga krafter. Nu finns det bara kol och aska kvar av det nya huset.

KYRKANS TIDNING

17/8 - 95

FOTO: ALF PERGENAN/VLT

I lågor. Branden som ödelade församlingshemmet var förmodligen anlagd.

Ny församlingsgård inom ett år

Romfartunaborna gräver inte ner sig i sorgen

"Nu gäller det att jobba snabbt"

För en vecka sedan brann Romfartuna församlingsgård norr om Västerås, ner till grunden.

Det blev en chock för Romfartunaborna. Men man gräver inte ner sig i sorgen och förlusten:

-I mitten av veckan som kommer ska de första utkasterna av byggnadsritningarna på det nya huset vara klara, säger en hoppfull Jerker Alsterlund, präst i Romfartuna.

I går kväll samlades Romfartunaborna till kyrkkaffe utanför tiondegården efter kvällsandakten i kyrkan.

Ämnet man diskuterade var det nya huset som ska byggas på samma plats där den nu nerbrunna församlingsgården från 1924 stod.

-Jo, det blir ett nytt ett, men inte likt det tidigare, säger Gunnar Johansson, 72, som själv bodde i församlingsgården mellan åren 1966 - 1983. Han har bott i Romfartuna i hela sitt liv.

-Det ska rensas undan, och därefter ska vi bygga nytt.

Som tur är täckte försäkringarna branden. Det nya huset ska vi inte bygga själva, bara inreda, säger Gunnar. Men det är klart, det fordras mycket pengar till sådant, tillägger han.

Tiden stod stilla

Natten då församlingsgården brann stod tiden stilla, menar Gunnar.

-Ja, det var fasansfullt, hela byn blev bestört. Bara pannan och 150 liter dieseloilja som stod nere i källaren klarade sig.

I församlingsgården var det fullt av aktiviteter.

-Kyrkans barntimme höll till där, liksom barnkören. Vi flyttade in dem där när skolan blev för trång, säger Gunnar.

Och nu gäller det att spotta i nävarna och komma tillbaka, det är alla Romfartunabor eniga om.

Jerker Alsterlund är präst i Romfartuna är mån om att planeringen och igångsättandet av det nya huset inte ska ta alltför lång tid:

-Nej, det gäller att jobba snabbt, säger han. Redan i mitten av veckan ska utkasterna till byggnadsritningarna vara klara och sedan är det bara att sätta igång och bygga snabbt.

En av anledningarna till att bygget måste gå snabbt är att man behöver lokalerna som den gamla församlingsgården höll med:

-Aktiviteter börjar om tre veckor, och vi hinner precis få dit provisoriska baracker som vi ska ställa på andra sidan vägen, nere vid kyrkan, förklarar Jerker Alsterlund.

-Vi placerar barackerna där, för att få fritt utrymme när vi ska bygga.

Slukades upp av lågorna

Han stod, liksom många andra församlingsbor i Romfartuna, och såg på när församlingsgården brann ner för en vecka sedan.

-Luften gick ur många. Den del av församlingsgården som började brinna var precis färdigbyggd. Därför kändes det hårt för många att det de sat-

sat så mycket energi, arbete och god vilja på, bara slukades av lågorna. Själv fattade jag ingenting. Folk i bygden blev chockade och kunde inte förstå hur någon kunde vilja dem något så ont.

Enormt stöd från folket

Stödet från Romfartunaborna att bygga en ny församlingsgård är enormt; vid dagens kvällsandakt låg det 2 750 kronor och tio dollar i kollektlåven.

-Ja, det har varit ett enormt stöd från folk, även utsocknes. Hej! fantastiskt, säger Alsterlund.

-Hade det inte varit tack vare det massiva stödet från folk som bor här, hade inget kunnat göras.

Inom ett år kommer den nya församlingsgården i Romfartuna stå färdig, på samma plats som den tidigare.

-Jag och alla andra i byn hoppas på en snabb hantering hos myndigheterna, avslutar Jerker Alsterlund.

DAN LINDER

Elkabel orsakade brand vid kyrka?

Kan en avbrunnen elkabel vara orsaken till söndagsnattens brand i Romfartuna församlingshem?

På tisdagen hittade Västeråspolisens spanare resterna av en elkabel vid ruinerna av församlingshemmet.

Kabeln var dragen till ett eluttag på utsidan av huset. Uttaget användes för att driva en byggsåg. Uppgifter gör gällande att kabeln var dragen genom huset. På det sättet skulle alltså ett elfel ha kunnat starta branden. I själva byggnaden var elen inte inkopplad.

Kriminalinspektör Kjell Bäckelin, som ledde den inledande tekniska utredningen av branden, tror inte att elkabeln har något samband med branden. Han slog på tisdagen i VLT tydligt fast att branden var anlagd.

-Jag har inte hört något

som fått mig att ändra uppfattning, förklarade han på tisdagskvällen.

Polisen fortsatte igår att knacka dörr för att få reda på om de som bor i närheten kan ha sett något som hänger ihop med branden.

Vittnesuppgifter finns ju sedan tidigare på att en personbil lämnade grusplanen utanför kyrkan och församlingshemmet strax efter det att branden bröt ut i söndagsnatt.

Prästen Jerker Alsterlund talade med spanarna på tisdagskvällen:

-Även om de var väldigt förtagna verkade det som om de hade avskrivit teorin om elkabeln, säger han. Nu arbetar de tydligen med hypotesen att någon har tagit sig in i lokalen genom altandörren och på det sättet satt eld på fastigheten.

BJÖRN ASPLIND
Tel: 19 92 48

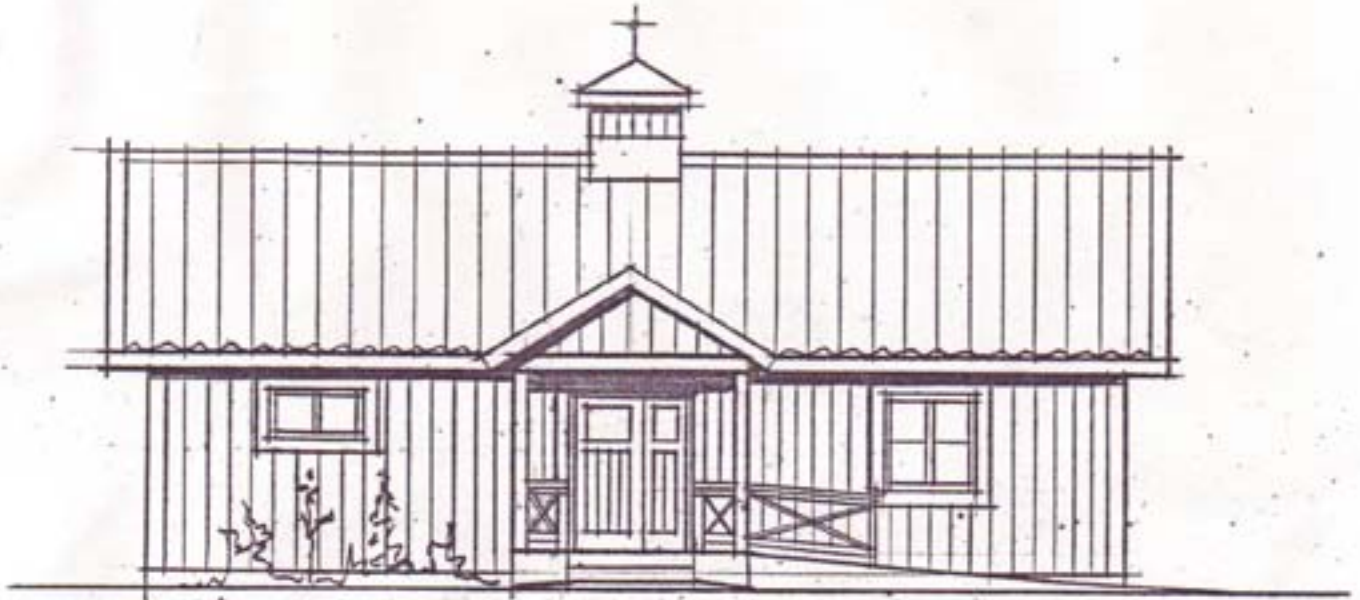
VLT
14/8-95

Ny gård på gång. Jerker Alsterlund, präst i Romfartuna kyrka strax utanför Västerås, vid ruinerna av församlingsgården som brann ner till grunden förra veckan.

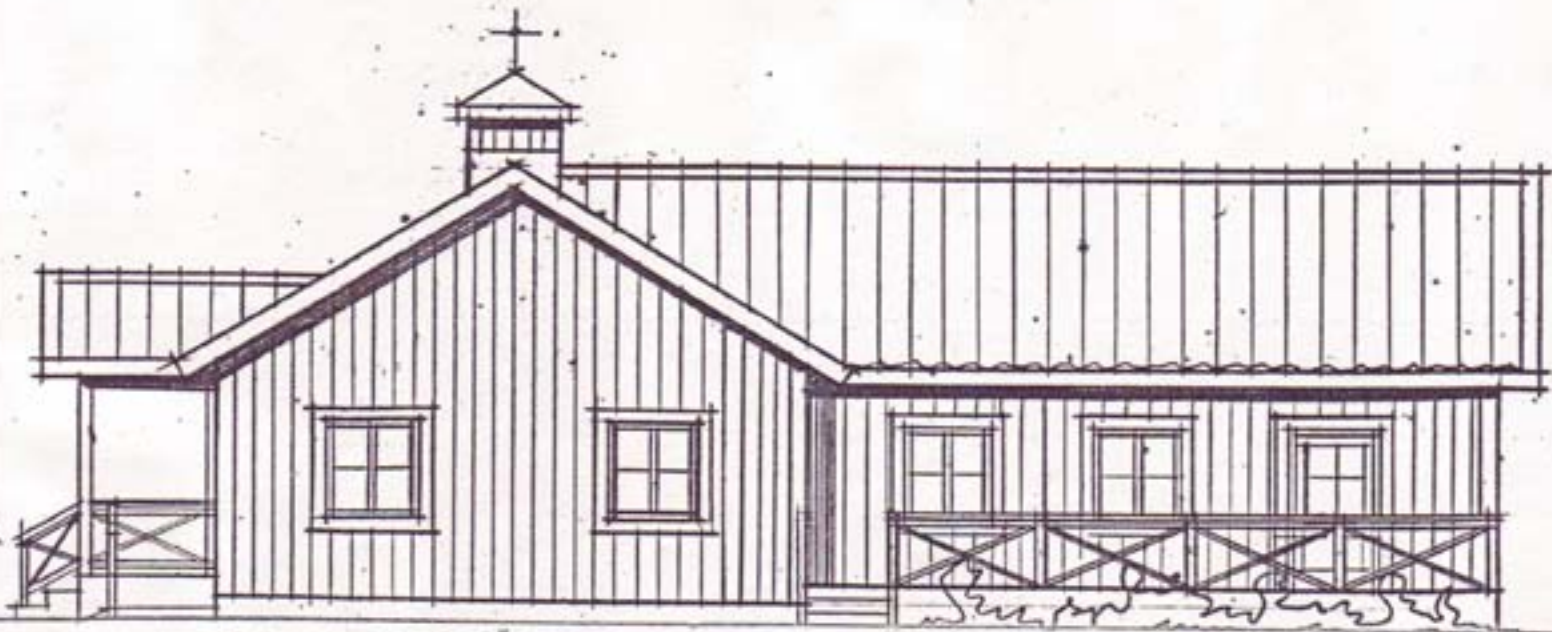
Foto: KENNETH HUDD

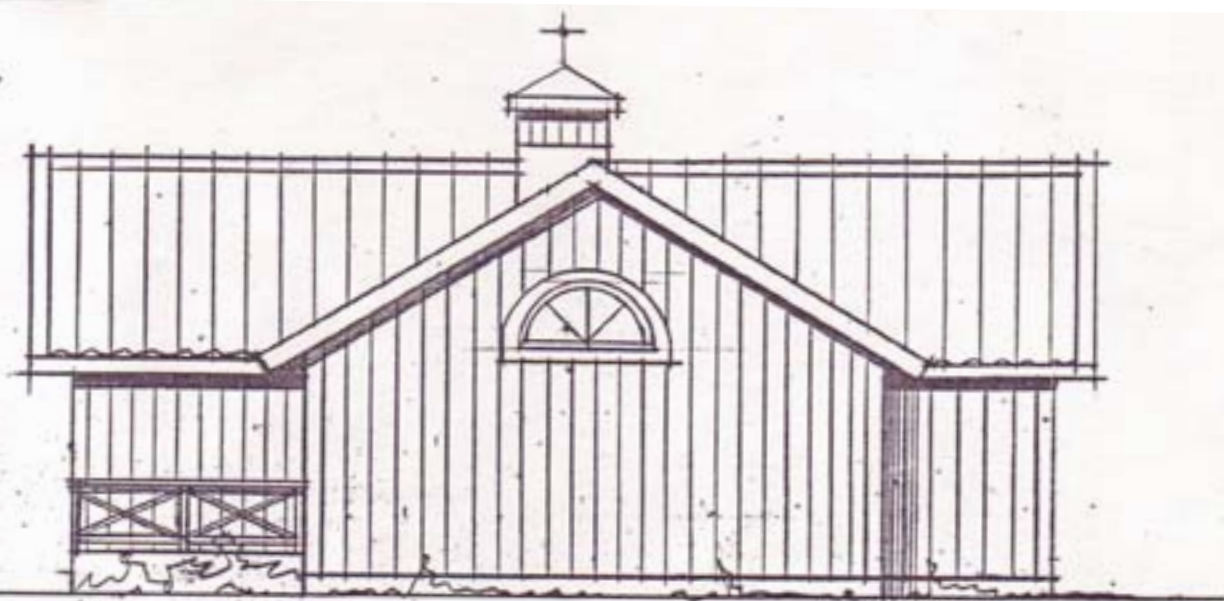
FÖRSLAG TILL NYBYGGNAD
AV FÖRSAMLINGS HEM.

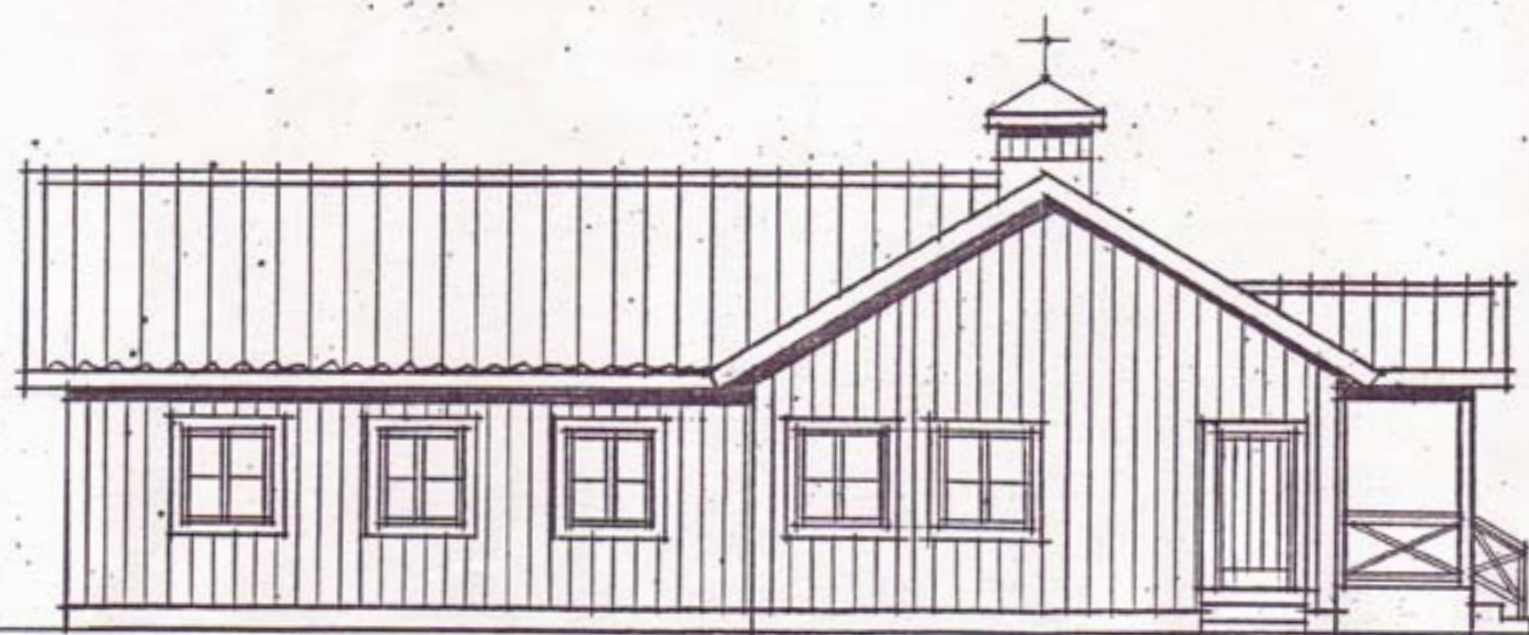
FASAD MOT NORR

FASAD MOT VÄSTER

FASAD MOT SÖDER

FASAD MOT ÖSTER

Nu sjuder det åter i lilla byn

Äntligen ska den lilla idylliska kyrkbyn i Romfartuna cirka en mil norr om Västerås få en egen församlingsgård. I dag hyr kyrkan lokaler i den gamla skolbyggnaden som bågñar av alla som håller till där.

Antalet själar ökar i Romfartuna församling. Barnantalet stiger parallellt med att antalet hushåll blir fler. Den här positiva utvecklingen har nu gjort att det gamla skolhuset intill kyrkan inte kan svälja fler aktiviteter.

Jerker Alsterlund heter församlingens komminister och han gläds över utvecklingen. 1986 fanns det 39 barn mellan åldrarna 5 och 9 år. Under början av det här året hade den siffran stigit till 70 barn.

- I dag har vi 30 barn i förskolan och 36 elever i grundskolan. Här kan man prata om nya vindar. Så sent som för bara 10 år sedan pågick diskussioner om skolans vara eller inte. Elevunderlaget var i dalande den gången, berättar Jerker.

Föräldraföreningen har uppvakttat kommunen för att få en lösning på skolans lokalproblem. Men några kommunala medel fanns det inte att få.

- Då beslutade kyrkorådet att försöka bygga en församlingsgård på ideell basis och med penninggåvor. Det beslutet kom för bara ett par veckor sedan. Redan i dag har vi fått in drygt 7 000 kronor. För omkring 100 000 kronor skulle vi kunna köpa ett monteringsfärdigt hus och det kunde vi resa med hjälp av frivillig arbetskraft, säger Jerker.

- Vi har redan sett ut en lämplig plats där ett församlingshem skulle kunna byggas. För vi bara byggnadstillstånd ska vi nog kunna börja bygga nästa höst, säger Jerker Alsterlund.

OLLE FRIBERG
Tel: 19 92 88

NU BYGGER VI

Under april månad börjar bygget med Romfartunas församlingshem;

"KLOCKARGÅRDEN"

TACK

för det stora stödet som finns i socknen och för den stora offervilligheten. Efter muntliga besked om de sista gåvorna, kan vi meddela att vi nu har nått målet, 100 000 kronor. Det är inte på många ställen man kan visa upp ett sådant engagemang och en sådan enighet som i Romfartuna.

Nu får vi den lokal som är till för alla sockenbor och som så väl behövs.

Vi bygger helt ideellt och det är många hantverkare från bygden som ställer upp frivilligt. Givetvis är fler människor välkomna att hjälpa till. Hör av dig till prästen. Under i första hand helgerna kommer det att vara mycket liv och rörelse hela våren. Åk gärna förbi och titta, eller bjud dem som jobbar på lite kaffe.

Ligger det oanvänt byggmaterial ute i ladorna tar vi gärna emot vad som ges, allt för att förbilliga.

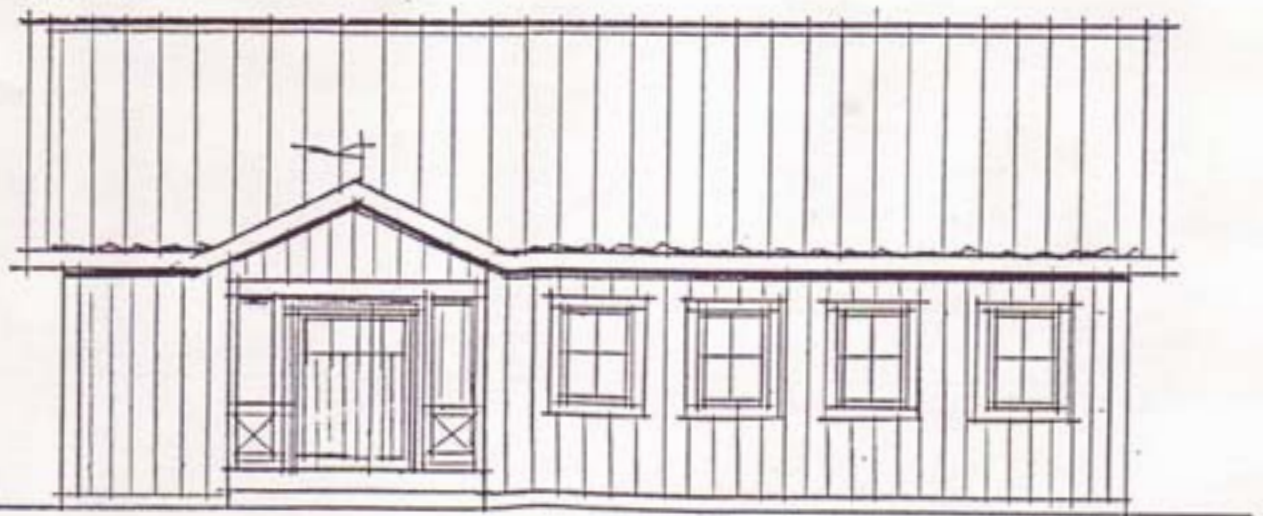
Vi behöver bl a ca 25m dräneringsslang 4 tum i diameter.

Stort tack till alla er som redan nu tagit på er ett stort ansvar.

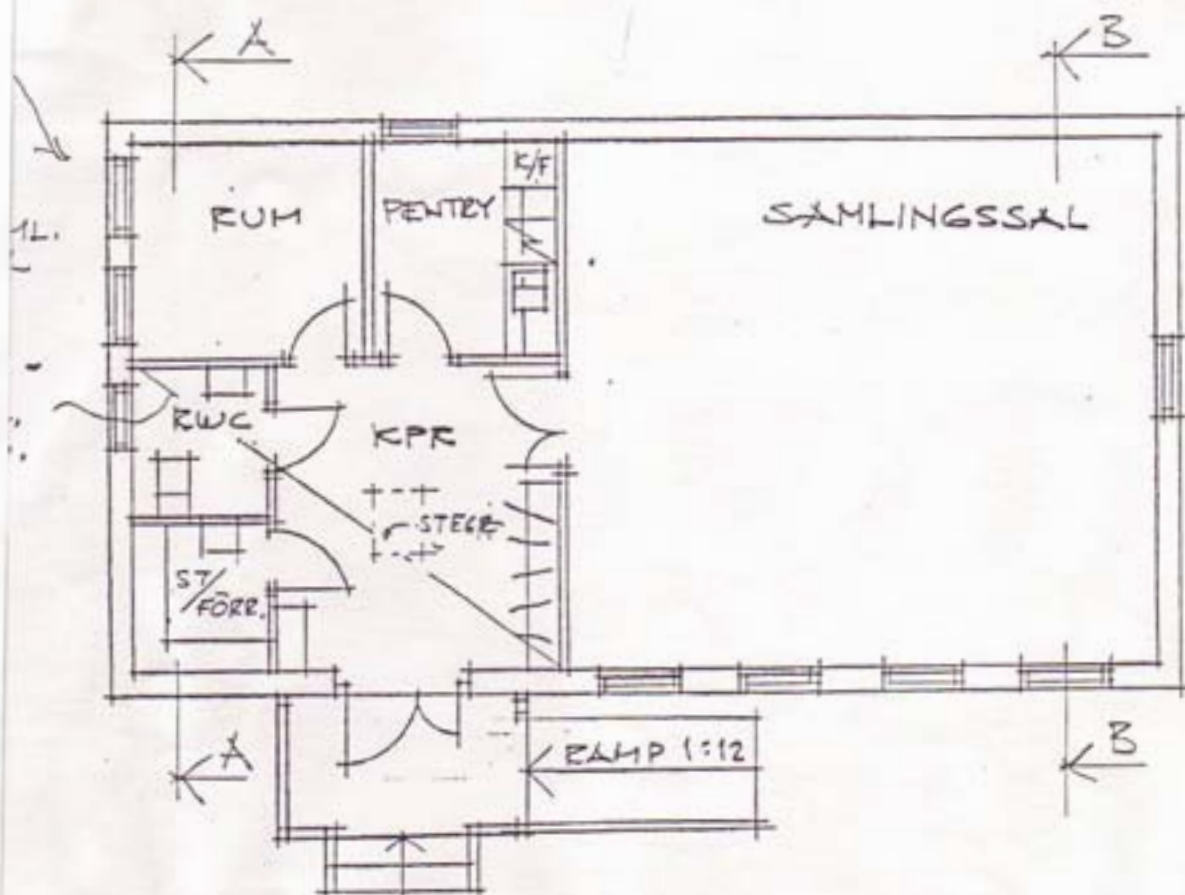
Kyrkorådet, genom Jerker

SKULTUNABLADET 29/3-95

FÖRSLAG TILL FÖRSAMLINGSHEM
I GAMLA SKOLTRÄDGÅRDEN.

FASAD MOT SÖDER

PLAN 1:100

Här hamrar alla för Herren

I Romfartuna sjuder arbetslusten

Drömmen om ett församlingshem på väg att förverkligas

Vårstormen brusar och hammarslagen ekar runt Romfartuna kyrka. Säkert myser Vår Herre däruppe, när han kisar ned på de flitiga herrar som spikar, hamrar och sågar. Här byggs ett församlingshem - Gudi till ära och församlingsborna till glädje och fest.

Jerker Alsterlund, präst i församlingen håller i storsläggan. Dammet ryker och bleknade tapeter rasar, när han drämmer till mot den gamla väggen. Gubbarna runt om ser belåtna ut. De är nöjda med sin präst. I lördags lade de på taket till församlingshemmet. Och hann precis bli färdigt i tid, innan söndagen kom med storm och snö.

Präst med vortikal kontakt

- Jerker har bra hand med Han däruppe, säger de och nickar mot prästen.

- Det var nog TV:s väderreporter som varnade, säger Jerker.

Han borstar bort dammet från prästkragen och berättar historien om hur Romfartuna-borna tillsammans samlat in pengar till ett efterlängtat församlingshem och som nu hjälps åt att bygga det.

- Helt bygden är engagerad och det är en otrolig sammanhållning, säger Jerker Alsterlund.

Alla känner behovet av ett församlingshem: barnverksamheten, syföreningen, arbetskretsen och kyrkoråden har inte haft någon gemensam plats att samlas på.

100 000 samlades in

- Men eftersom vi insåg att det i dag inte var lönt att be kyrkliga samfälligheter om ett församlingshem, bestämde vi oss för att samla in pengar själva.

- Det finns 950 invånare i församlingen och vi fick in 100 000. Det är 100 kronor per person, inklusive spädbarn, säger Jerker stolt.

Västerås kyrkliga samfällighet sköt till 200 000 kronor. Därmed hade församlingen precis lagom till materiel.

- Vi tänkte anlita ALU-hjälp, men det visade sig omöjligt, eftersom vi då skulle vara tvungna att ge ALU:s representanter anställning i fyra månader.

- Det klarar vi inte, säger Jerker.

Så föddes tanken hos församlingsborna: Vi bygger själva!

De förvärvade den gamla kyrkvaktmästarbostaden, bestämde sig för att fräscha upp den och förena den med en helt nybyggd del. Och det är här vi sködar prästen som svingar sin klubba. Den gamla vardagsrumsväggen ska bort.

- När vi förenar gamla och nya delen får vi en samlings-sal på 60 kvadratmeter, säger Jerker Alsterlund.

- Det blir ett bågfenster på gaveln och där nedanför ska Jerker få ett litet altare med två ljus, säger Sven Blomdahl, en av de många entusiasterna bakom bygget.

- På väggarna blir det brötpanel. Det är lämpligt eftersom det kommer att vara mycket barn här, tillägger han.

Sven Blomdahl och de andra fyra herrarna som vi träffar på tisdagsmorgonen skrattar och berättar att de "bara" är hantlangare.

Och på helgerna kommer "proffsen" och bygger, fixar rörmokeri och elledningar.

- Det är hantverkare som jobbar i veckorna. De kommer hit på helgerna, när de är lediga. En del fungerar som arbetsledare och visar på hur saker och ting ska göras.

- Vi har snickare, elektriker, rörmokare och plåtslagare.

Martagruppen fixar fiket

Alla jobbar helt ideellt. Den som har tid över går gärna ned till bygget och gör ett handtag. Ser någon att det fattas virke, papp eller spik tar han släpkärran och hämtar mera.

Även kvinnorna är med i gemenskapen.

- De kallar sig Martagruppen. Marta är den tjänande system, säger herrarna och skrattar lyckligt.

Vi förstär varför. Det är Martagruppen som ser till att det finns hembakat bröd i frysen och som också ser till att byggarna har goda mackor att sätta tänderna i när det blir rast.

VLT:s utsända bjuds på bul-lar och kaffe. Det är varmt och trivsamt i det stora köket. Kyrkans gavel höjer sig vit och mäktig bara några meter ifrån oss.

Sommåren kommer att bli jobbig, det är alla övertygade om.

- Men det är en rolig uppgift som ligger framför oss. Och vårt församlingshem är säkert färdigbyggt när barnverksamheten drar i gång i augusti, säger Sven Blomdahl.

På söndagarna händer det att "gubbarna" tar sig en sväng in i kyrkan för att lyssna på gudstjänsten. Direkt från bygget i blåstall och snickarbülle.

- Ibland har jag fått spik i kollekten, säger Jerker och alla ler ett stort och ljus leende mot varandra.

GRETA LÄGERHOLM
Tel: 19 92 45

VLT 17/5 - 95

Arbetsglädje. Prästen i Rommarna, Jenker Alsterlund, byter platt ut postboken mot salgen, när han får en ledig stund.

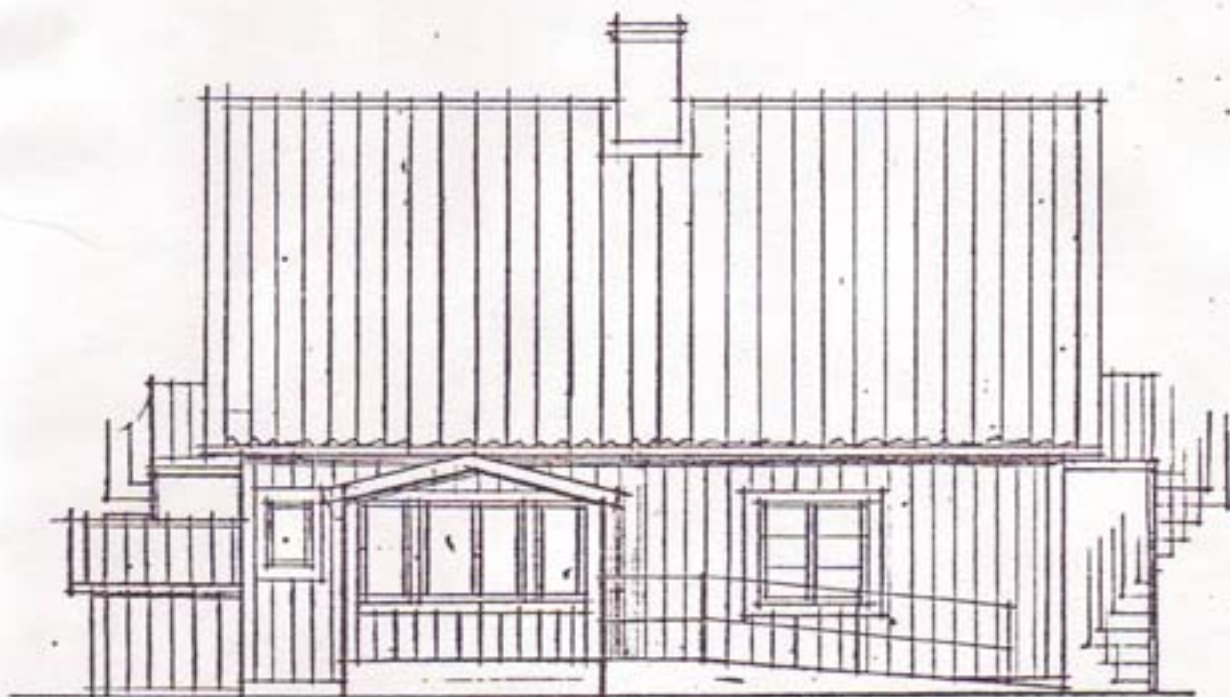

Ekonomiskt bygge. Sven Blomdahl, Pelle Råms och Gunnar Johansson hjälps åt att ta bort fönstren i den gamla kyrkvaktmästarbostaden. Fönstren ska flyttas över till den nybyggda delen för att återanvändas.

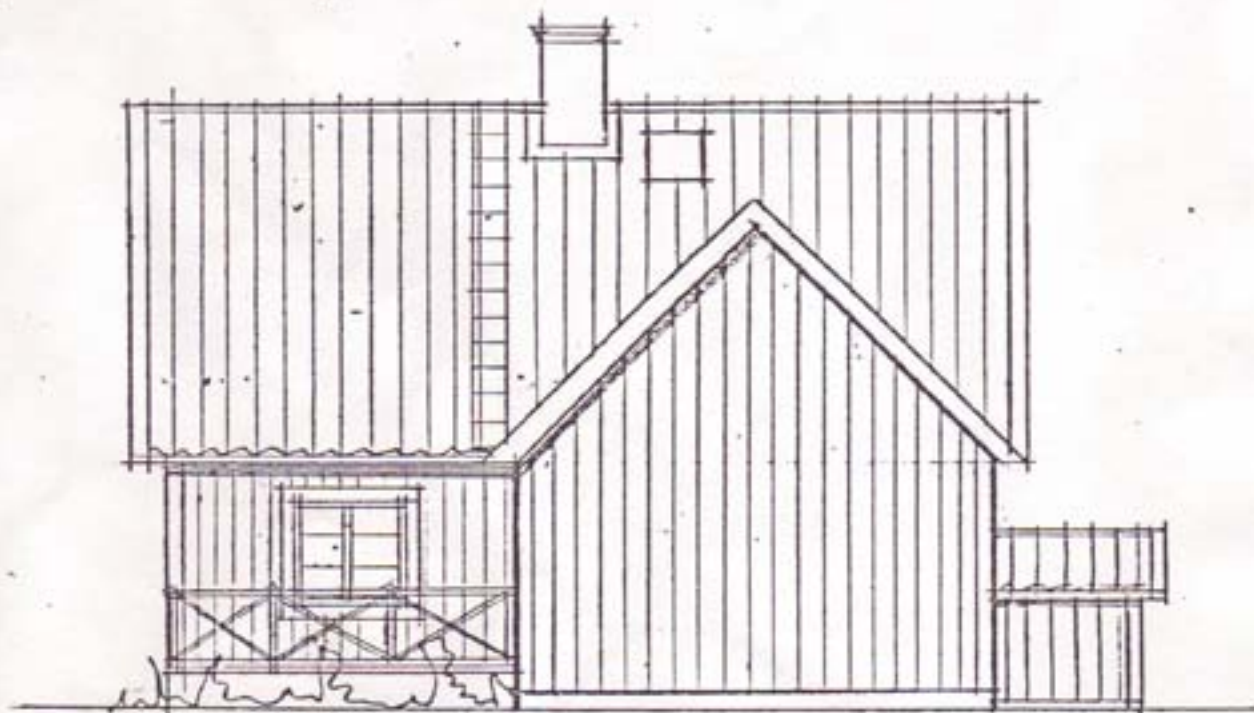
Foto: MARGARETA ANDERSSON

FÖRSLAG TILL OM- OCH NYBYGGNAD

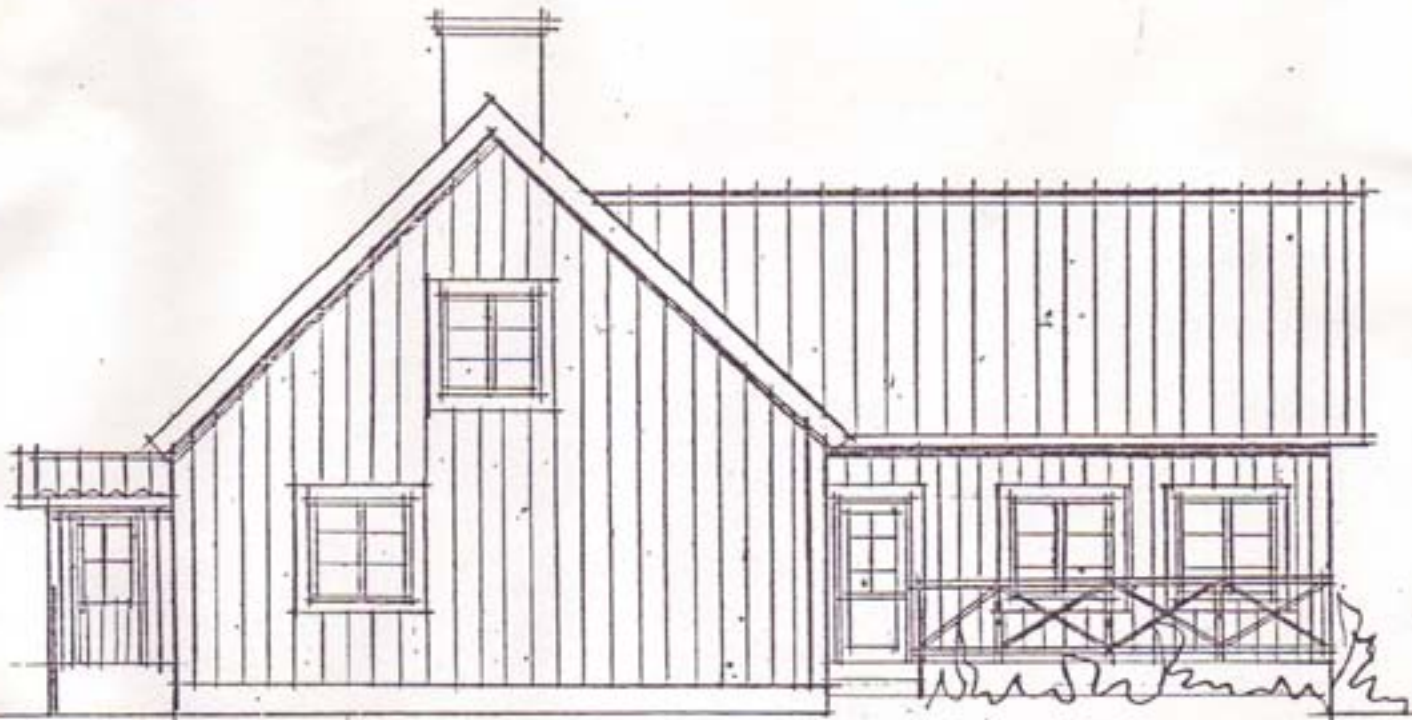
AV VAKTMÄSTARBOSTADEN.

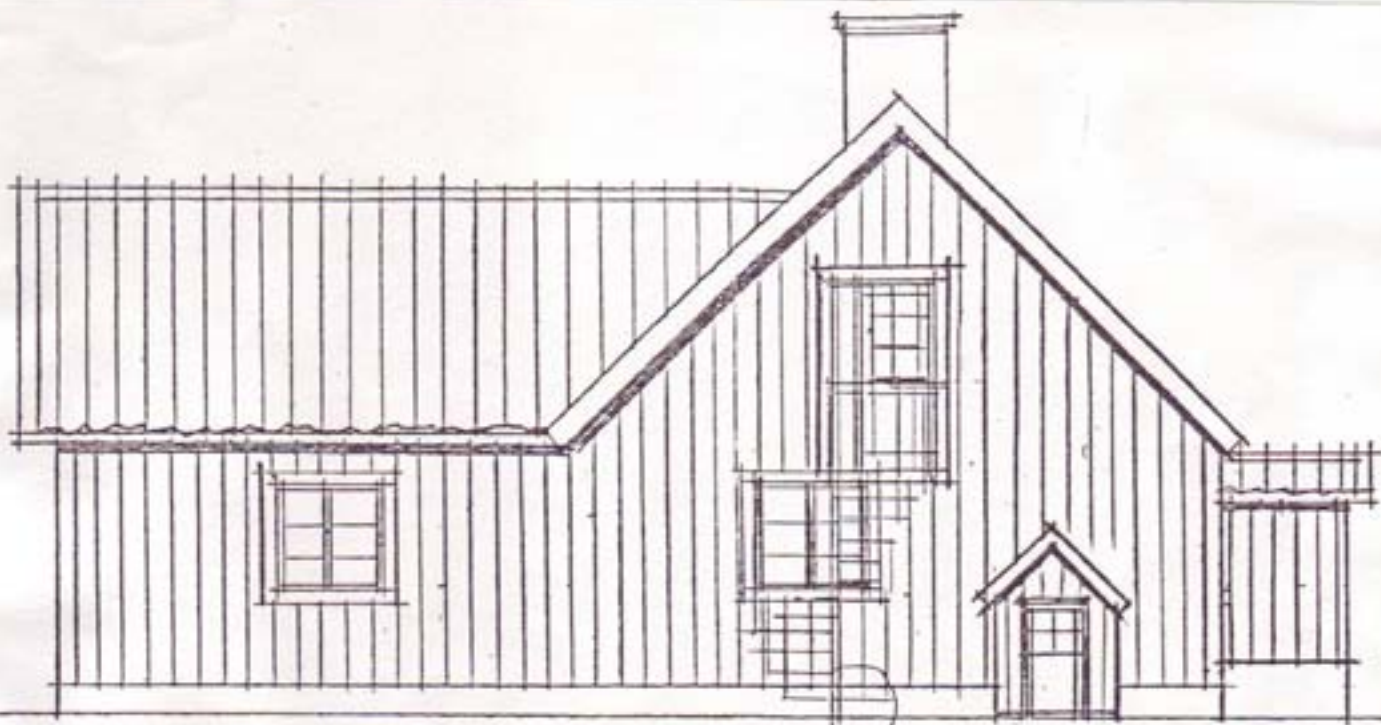
FASAD MOT NORR

FASAD MOT SÖDER

FASAD MOT VÄSTER

FASAD MOT ÖSTER

SPICALTEPPA